पुष्करिषयां यः क्षयीह्नक्षायनस्। तावन्त्रीयः स चाराहा वी यावदु गङ्गां न पायति। भगवत्यदिते स्वया यः कुर्यादनधावनम्। तद्दनकाषीं पितरो भुक्ता नच्छनि दुःखिनः। उपवासदिने विष ! पिल-न्नाबदिने तथा। न च तत्फलमाप्रोति दलधावन क्रवरः । प्रभाते मार्जयेह्नान् वाससा रसनां तथा। क्याँदादश विषेन्द्र! कवनानि जन्ते ब्रेधः। उपवासे पिष्टत्राह्ये विधिनानेन कैंमिने !। दलधावनहास्त्रक्षः संपूर्ण जभते फलम" पाद्मे क्रियायोगसारः। "अधःकाले तु सम्प्राप्ते शीचं कला यथार्थनत्। ततः स्नानं पत्रव्यीत दनाघावनपूर्वतम् । सखे पंट्यु षिते निर्द्ध भवत्यप्रयतो नरः। तकात् सर्वेषय-भच्चयेदुदलघावनम्। कदम्बविल्वखदिरकर-वोरवटार्जुनाः । तगरं हहती जातीकरञ्जाकाति-मुक्तकाः। जम्ब्रमधुकापामार्गाशरीषोड्म्बरासनाः। चोरिकस्टिकरचाद्याः प्रयसा दनवायने। कट्रिकः कथायाथ धनारोग्यसुखपदाः। प्रचाल्य भुद्धाः च गुची देगे त्यक्का तदाचमेत्। अमावास्यां तथा बच्चां नवस्यां प्रतिपद्यपि । वर्जयेदुरन्नकाष्टन्तु तस्वैवार्कस्य वासरे । अभावे दलकाष्ट्य निषिद्वायां तथा तिथी। अपां द्वादश गण्डमेः कुर्वीत खलशोधनम् दति गार्डे २१४ वा॰ "मैत्रं प्रशाधनं स्नानं दन्तधावनमञ्ज-नम् । पूर्वोक्त एव क्ववीतं देवतानाञ्च पूजनम्" मनुः। दन्तपत्र न॰ दल इव पत्रमत्र। दनाकरपत्रयुक्ते वर्ण-भूषणभेदे अद्भरः । "विचासिनीविध्नमदन्तपत्नम्"रचः

भूषणभेदे श्रद्धरः । "विचासिनीविध्नसदत्तपत्तम्'रषुः "कर्णात्रसत्तामनदत्तपत्रस्"क्तमाः दन्तः गजदनः तद्धिः भितं पत्रम् । २गजदन्तनिर्मिते पत्नाक रे कर्णभूषणभेदे च "श्रह्णद्ये ! ग्टहाण निपतितं दन्तपत्नम्"कादः । दन्तपत्नका नव्दन द्वय सुभा पत्न दन्तं यस्य कप् । कुन्दपुष्पे

श्रद्धः। खल्पार्थे क्लोप स्त द्व यस कप्। सन्दर्धम सन्द्धः। खल्पार्थे क्लोप स्त द्वस्य । दलपित्रका खल्पे तत्रार्थे क्लो विदग्धकी क्लोचतद्वसपित्रका' माधः दल्लप्यास मः दलं प्रनाति स्वनेन प्-कर्षे ल्युट्। श्दल-काक्षे। भावे ल्युट्। श्टलकायने स्व।तत्प्रकारो भावप्रः कक्लो यथा

"तत्रादी दनपवनं द्वाद्य। हुन्नायतम् । अनिष्ठिका-परीचाइ सन्वयाचितमव्यम् । अशुग्नयन्य यञ्चापि प्रत्ययं धस्तभूषिनम् । अवैक्यर्तुं ज् दीवञ्च रसं दीर्यञ्च योजसैत् । अवाय भघुरं ति इं कट्कं प्रात- कितः। निम्बस तिक्तते श्रेषः कप्ताः कट्टते तथा। स्मूको मधुरे श्रेषः कप्ताः कट्टते तथा। स्मूको मधुरे श्रेषः कप्ताः कट्टते तथा। स्मूको मधुरे श्रेषः कप्ताः कट्टते तथा। स्मूकोनियां च रत्नाद्वित्यं विशोधयेष् । एकैकं घषेयेद्वटनं स्टुना त्रूचेतेन च। दन्नशोधनम् स्मूकं च रत्नमांशान्यः वाधयन्। तद्दीर्गन्थोपदेशौ त श्रेषाणं चापकर्षत। वैश्वयमद्वाभिक्षं सीमनस्थं करोति च। न खादेद्व- कतालोष्ठजिह्नारोगससङ्क्रवे। स्मास्यम् श्रेषे च कासङ्क्रावमीषु च। दुवेकोऽजीर्षभन्नय सूर्व्यानी सद्पीद्धितः। श्रिरोक्तार्मकृषितः श्रानःथानक्रमानितः। श्रुर्दितः कर्षास्त्रवी च दन्नरोगी च वर्जयेत्"

दन्तपात प्र॰६त॰। श्र्दनानां पतने। श्वधमेरे खन्नानां खतो दन्तविशेषपतने च तत्काखन्न दः सं॰६६षः उक्तो यदा "ध्रष्ट्रभिर्द्रन्तैः सिताभैभैवति इयशिश्वकौः कषायैद्विवर्षः सन्दंशिभैध्यमान्योः पतितसस्यितैस्त्रपृद्यम्बाव्दिकोऽन्यः। सन्दंशानुक्रमेण विकापरिणताः काखिकापीतशुक्ताः

काषा माधीनप्रज्ञावटच बनतो दलपात व विद्विं दन्तपाली स्त्री ६त । दलाघे 'तालोष्ठदलपाबीजिङ्गा-नेत्रालपायुकरचरचैः । रक्तेस्तु रक्तधारा वद्धसुष-वनितार्थपुत्रयुताः इ॰ स॰ ६८ स०।

दन्तपुष्पुटक पु॰ दनरोगभेहे दनरोगभन्हे सुश्चतवाकाम् । दन्तपुष्प न॰दन इव सुभ्वं पुष्पमस्य । १व्यन्हे, श्वतकप्रते च भव्दच॰।

द्नापल न॰ दल रव ग्रभ्यं प्रवस्य। १कतकप्रवे यब्द्च॰ दलवत् ग्रभ्यं प्रजमस्य। २किपस्य प्र॰ श्विप्पल्याम् राजनि॰ स्त्री टाप।

दन्तभाग पु॰ दनसम्बन्धी भागः। गजस्य सखात् स्कन्ध-पर्यान्ते व्यवभागे व्यवसः।

दन्तमल न॰ ६त॰। दननम्मके दे हारा॰। दन्तमांस न॰ दनमंबम्बं भांधम्। दनमंबम्बमंसे (मेड़े) स्थाते मांसभेदे।

दन्तसूल न॰ दनरोगभेदे दनरोगथव्दे डयप्रम् । दन्तसूलिका स्ती दन दग ग्रम्बं मूलं यद्धाः कष् । दन्ति-डले राजनि॰ । [डयप्रम । दन्तसूलीय ५॰ दनमूचे भवः छ । तवर्गादौ । . दन्ययव्दे दन्तरीग ५॰ ६त॰ । सखरोगानमंते दनदनमूचमते रोग-

भेदे स च रोमः सुश्रुते छक्ती यथा । ''अथातो सुखरीनाचां निदानं व्याक्षासामः । सुख-